

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 171/18

Λουξεμβούργο, 13 Νοεμβρίου 2018

Απόφαση στην υπόθεση C-310/17
Levola Hengelo BV κατά Smilde Foods BV

Η γεύση ενός τροφίμου δεν μπορεί να προστατεύεται βάσει του δικαιώματος του δημιουργού

Συγκεκριμένα, η γεύση ενός τροφίμου δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «έργο»

Το «Heksenkaas» είναι τυρί για επάλειψη με κρέμα γάλακτος και αρωματικά χόρτα, το οποίο δημιουργήθηκε το 2007 από Ολλανδό έμπορο λαχανικών και νωπών προϊόντων. Σήμερα, τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας επί του προϊόντος αυτού ανήκουν στη Levola, εταιρία ολλανδικού δικαίου, προς την οποία μεταβιβάστηκαν από τον εν λόγω έμπορο.

Από το 2014, η Smilde, εταιρία ολλανδικού δικαίου, παρασκευάζει ένα προϊόν με την ονομασία «Witte Wievenkaas» για αλυσίδα υπεραγορών στις Κάτω Χώρες.

Θεωρώντας ότι η παραγωγή και η πώληση του προϊόντος αυτού προσέβαλλε τα δικαιώματα του δημιουργού επί της γεύσης του «Heksenkaas», η Levola ζήτησε από τα ολλανδικά δικαστήρια να υποχρεώσουν τη Smilde να παύσει, μεταξύ άλλων, την παραγωγή και την πώληση του προϊόντος αυτού. Η Levola ισχυρίζεται, αφενός, ότι η γεύση του Heksenkaas αποτελεί έργο που προστατεύεται βάσει του δικαιώματος του δημιουργού και, αφετέρου, ότι η γεύση του «Witte Wievenkaas» αποτελεί αναπαραγωγή του έργου αυτού.

Το Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (εφετείο Arnhem-Leeuwarden, Κάτω Χώρες), το οποίο επιλήφθηκε της υποθέσεως αυτής κατ' έφεση, ερωτά το Δικαστήριο εάν η γεύση ενός τροφίμου μπορεί να προστατεύεται βάσει της οδηγίας για το δικαίωμα του δημιουργού¹.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι, για να προστατεύεται η γεύση ενός τροφίμου βάσει του δικαιώματος του δημιουργού σύμφωνα με την οδηγία, πρέπει η γεύση αυτή να μπορεί να χαρακτηριστεί ως «έργο», κατά την έννοια της ίδιας οδηγίας. Ο χαρακτηρισμός αυτός προϋποθέτει, κατ' αρχάς, ότι το συγκεκριμένο αντικείμενο αποτελεί πρωτότυπη πνευματική δημιουργία. Απαιτείται, στη συνέχεια, «έκφραση» της εν λόγω πρωτότυπης πνευματικής δημιουργίας.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τη Συμφωνία για τα Δικαιώματα Πνευματικής Ιδιοκτησίας στον Τομέα του Εμπορίου, η οποία συνήφθη στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) και στην οποία προσχώρησε η Ένωση², και με τη Συνθήκη του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας (ΠΟΔΙ)³, στην οποία η Ένωση είναι συμβαλλόμενο μέρος, αντικείμενο της προστασίας βάσει του δικαιώματος του δημιουργού είναι οι μορφές έκφρασης και όχι οι ιδέες, οι διαδικασίες, οι μέθοδοι λειτουργίας ή οι μαθηματικές έννοιες αυτές καθεαυτές.

¹ Οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ 2001, L 167, σ. 10).

² Συμφωνία για τα Δικαιώματα Πνευματικής Ιδιοκτησίας στον Τομέα του Εμπορίου, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1 Γ της Συμφωνίας για την ίδρυση του ΠΟΕ, η οποία υπογράφηκε στο Μαρακές στις 15 Απριλίου 1994 και εγκρίθηκε με την απόφαση 94/800/EK του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης, καθόσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές της (1986 1994) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 1).

³ Συνθήκη του ΠΟΔΙ που συνήφθη στη Γενεύη στις 20 Δεκεμβρίου 1996, η οποία τέθηκε σε ισχύ στις 6 Μαρτίου 2002. Η συνθήκη αυτή εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2000/278/EK του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 2000 (ΕΕ 2000, L 89, σ. 6).

Επομένως, η έννοια του «έργου» που διαλαμβάνεται στην οδηγία συνεπάγεται κατ' ανάγκη έκφραση του αντικειμένου που προστατεύεται βάσει του δικαιώματος του δημιουργού η οποία να το προσδιορίζει με επαρκή ακρίβεια και αντικειμενικότητα.

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι **δεν υφίσταται δυνατότητα ακριβούς και αντικειμενικού προσδιορισμού όσον αφορά τη γεύση τροφίμου**. Επ' αυτού, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι, σε αντίθεση, παραδείγματος χάριν, με ένα λογοτεχνικό, εικαστικό, κινηματογραφικό ή μουσικό έργο, που αποτελεί ακριβή και αντικειμενική μορφή έκφρασης, ο προσδιορισμός της γεύσης τροφίμου στηρίζεται κατά βάση στις γευστικές αισθήσεις και εμπειρίες που είναι υποκειμενικές και μεταβλητές. Πράγματι, οι αισθήσεις αυτές εξαρτώνται, μεταξύ άλλων, από παράγοντες που σχετίζονται με το πρόσωπο που δοκιμάζει το συγκεκριμένο προϊόν, όπως η ηλικία του, οι διατροφικές προτιμήσεις του και οι καταναλωτικές του συνήθειες, καθώς και με το περιβάλλον ή το πλαίσιο στο οποίο δοκιμάζεται το προϊόν αυτό.

Περαιτέρω, ακριβής και αντικειμενικός προσδιορισμός της γεύσης τροφίμου, που να παρέχει τη δυνατότητα διάκρισης της γεύσης αυτής από τη γεύση άλλων προϊόντων του ίδιου είδους, δεν είναι δυνατός με τεχνικά μέσα στο παρόν στάδιο της επιστημονικής εξέλιξης.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο καταλήγει ότι **η γεύση τροφίμου δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «έργο» και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να προστατεύεται βάσει του δικαιώματος του δημιουργού σύμφωνα με την οδηγία**.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της απόφασεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582